

Finalen i SSRC, Vetlanda RRC, 25 oktober 2014

Tävlingsfakta

Nationell rallytävling, finalen i SydSvenska RallyCupen.

4 specialsträckor på totalt 52,64 km fördelat på två SS som kördes två gånger vardera. SS2 och SS4 ströks efter olyckor. Kvar blev 19,7 km, årets kortaste rally...

78 kom till start, kvalificerade cupvinnare samt inbjudna förare. 65 fick en placering i mål. 13 bröt (17 %) Orsak till bruten tävling: 4 pga. tekniska problem och 4 pga. de lämnade grusvägen. 5 bröt av för mig okänd anledning. Otroligt att så många hann med att bryta på så få kilometer.

Vi deltog inte i SSRC-finalen.

Från Trelleborgs MK deltog Fredrik Lenander i en Subaru Impreza. Från Svedala MK startade inget ekipage.

I Grupp E startade 10 ekipage varav 3 A-förare, 2 B-förare samt 5 C-förare.

Segraren i Grupp E blev A-föraren Thobias Svensson, SMK Hörby i en VW Golf IV med sluttiden 12,09,6, totalplacerad på 32:a plats.

I Grupp E B-förarna segrade Linus Svensson, Gullabo RC i en BMW 318i med sluttiden 12,49,0 totalt på en 49:e plats.

I Grupp E C-förare segrade Ola Schön, Tomelilla MK i en Mercedes C 180 med sluttiden 12,37,6 totalplacerad på 45:e plats

Totalsegrare blev Stoffe Nilsson, Hässleholms MK i en Subaru Impreza WRX STI med sluttiden 10,19,0. På andra plats Christopher Zeijlon, Skillingaryds MK i en Volvo 240, 33,7 s efter och på tredje plats Åke Jacobsson, Emådalens MK i en Ford Focus 36,6 s efter segraren.

Genomsnittshastighet

Stoffe Nilsson 114,6 km/t

Thobias Svensson 97,2 km/t

Linus Svensson 92,22 km/t

Ola Schön 93,61 km/t

Placeringar på SS i Grupp E oavsett förarklass

SS1 Korparyd 1, 9,85 km

Stefan Ottosson 6,01,7

Erik Bergman 6,06,5

Thobias Svensson 6,06,6

SS2 Baggatorp 16,47 km

Carl Ryke 11,03,8

Keith Wennberg 11,05,8

Johan Ohlsson 11,12,3

Jag har valt att redovisa de tider som finns tillgängliga från SS2. Skälet är att alla tider finns från B- och C-förarna men inte någon tid från A-förarna trots att Thobias Svensson tog sig till mål på sträckan. Det hände nämligen saker på SS2 som i högsta grad skulle påverkat både Linus Svensson och Ola Schön om det inte inträffat en olycka som i sin tur orsakade strykning av SS2.

SS3 Korparyd 2, 9,85 km

Thobias Svensson 6,03,0

Erik Bergman 6,06,0

Ola Schön 6,22,1

Förlust/vinst i sekunder per körd kilometer specialsträcka:

Thobias Svensson vs. Stoffe Nilsson blev 5,584 s.

Totalresultat Grupp E		Tot tid	Diff	Tot plac	Diff s/km
1.	Thobias Svensson A	12,09,6	0.00,0	32	0,000
2.	Erik Bergman A	12,12,5	+0,02,9	34	0,147
3.	Ola Schön C	12,37,6	+0,28,0	45	1,421
4.	Keith Wennberg C	12,44,3	+0,34,7	48	1,761
5.	Linus Svensson B	12,49,0	+0,39,4	49	2,000
6.	Jesper Larsson C	12,53,5	+0,43,9	74	2,228
7.	Johan Olsson C	12,56,1	+0,46,5	50	2,360
8.	Carl Ryke B	12,56,5	+0,46,9	53	2,381
9.	Hampus Larsson C	13,21,6	+1,12,0	58	3,655
10.	Stefan Ottosson A	Bröt i slutet av SS2 efter avåkning.			

“De bidde inte den stora finalen, de bidde bara en liten”

Rubriken är satt för att få en lite lustig knorr, fritt citerat från sagan om “Mäster Skräddare” för något som i själva verket var väldigt tragiskt och fram för allt dramatiskt. Det blev stopp på specialsträcka två efter en svår avåkning. Det tog nästan två timmar för räddningspersonal och funktionärer att få sträckan i farbart skick och då hade redan resterande fält dirigerats om till serviceplatsen i Näshult för att därefter fortsätta till SS3. Tiden gick och trots att man komprimerade fältet för att radera den tidsmässigt uppkomna luckan, drabbades inledningen på SS4 av en ny olycka när den väl kommit igång sent på eftermiddagen. Här insåg tävlingsledningen att både avlysningstiden och höstmörkret nalkades med svindlande fart och det var bara att stryka SS4. Det blev alltså knappt två mil som skulle avgöra den stora finalen i SSRC 2014. Jag tycker synd om funktionärerna på Baggatorp. De fick bara se drygt trettio rallybilar passera under en hel dag. Och tråkigt nog nästan lika många räddningsfordon.

Inledningen var annars en angenäm historia. Vi anlände till Näshult lagom till första start och fick tillfälle att känna folket i Grupp E lite på pulsen. De verkade oförskämt lugna och glada och det bådade gott inför kommande batalj. Man ska ju inte glömma bort att vi gör det här för att det är roligt. Målet på SS1 låg bara trehundra meter från HQ och det tog oss endast några minuter att nå det sista vägbytet före mål på ettan. Det fanns redan ett hundratal åskådare på plats så intresset för finalrallyt i SSRC var det inget fel på, det gråmulna höstvädret till trots. Det blev som vi förutspått en sekundstrid i Grupp E. Stefan Ottosson från hemmaklubben med Sofie Adolfsson som kontorschef, tog kommandot redan på SS1. Ordningen i mål var enligt plan, om man uttrycker det så. Därefter landade nämligen i tur och ordning Erik Bergman och Thobias Svensson och här var det tight! Den minimala diffen på 0,1 sekund skiljde dessa båda gentleman åt. Extra krydda för dagen var att vi äntligen hade möjlighet att studera både C- och B-förarna. Det är vi inte bortskämda med. Föga förvånande var att Ola Schön från Tomelilla fått tillbaka laddningen på sin “sköna” Mercedes igen och hon (bilen alltså..) pinnade på så pass, att de blev snabbare än både Linus Svensson och Carl Ryke som är B-förare och som därmed borde tagit hand om fjärde- respektive femteplatsen Men så blev det alltså inte. De fick dessutom se sig slagna av C-förarna Keith Wennberg, Skillingaryds MK, Jesper Larsson, Kristianstads MK

och Johan Ohlsson från Wäxjö som hade hittat rätt med ratt och växellådor och satte finfina tider på ettan!

Dagens behållning på ettan var dels Christopher Zeijlon som med sin trogna Volvo 240 så småningom skulle knipa finalens andraplats i totalen. Det gick ett fnittrigt sus genom publiken när vi insåg att Zeijlon höll på att tappa sin bakre kofångare – igen! Någon trodde att Zeijlon hade ett förråd hemma med bara bakre kofångare. En annan menade att han skruvade loss dem strax före start; de skulle ju av ändå. Men fort och brett gick det! Underhållningsvärde nummer två får tillskrivas Tom Kristensson, SMK Hörby i sin VOC Mekonomen Rally-Volvo som hade dagens absolut vackraste uppställ genom vägbytet. Så kontrollerat och rutinerat. Spontana applåder hördes!

Det här var väl en lagom uppvärmning inför dagens godbit – SS2 med imponerande 16 kilometer snabb, krokig och böljande Smålandsväg. Jag har tidigare under säsongen beskrivit de långa specialsträckorna som "Ottossonsträckor" där paret Ottosson-Adolfsson skärpt till sig och lyckats leverera full fokus på uppgiften. Vem minns inte sista sträckan i "Kongen" där de satte en makalös utklassningstid och därmed säkrade segern i det rallyt? Det som talade emot det här i Vetlandatrakten, var att sträckan bitvis var ruggigt snabb. Det kunde de konstatera då alla fått reka sträckorna före start. Speciellt det sista partiet ner mot mål, ja, just nedför, var väldigt rakt och snabbt. Stefan Ottosson gillar när det svänger och han kan ligga och kasa på lösgruset, men inte när det är för rakt och snabbt. Innan jag kommer till orsaken till att SS2 ströks, måste jag nämna ett par saker. Ola Schön körde av vägen. Jag kan inte minnas när han gjorde det senast men här, när det gällde att klippa en fin placering för att bärga den hägrande checken, gick det åt pipan. Han kom upp på vägen igen men fick aldrig någon tid i mål. Det var ju rena bingon att sträckan sen ströks och att han kunde hålla sig inom sin respittid. Nästa förare som hade lika stor tumme med Fru Fortuna, var Linus Svensson som även han ansåg att en tur ut i naturen var nödvändig. Dessa båda herrar i sina Tyska limosiner blev så pass sinkade att de senare fastnade bakom den nu annalkande olyckan. De tider jag kan referera till är inte många men att Carl Ryke från Karlskrona gjorde bra ifrån sig härinne, är ingen tvekan.

Vi hade lämnat ettan efter att ha sett i stort sett hela startfältet. På väg till SS2 mötte vi Thobias Svensson. Men därefter mötte vi inte fler rallybilar, Var fanns Ottosson och Bergman? Hade vi kört fel? Koll på kartan. Nej, vi var på rätt väg. Onda aningar drabbade både Eva och mig och det blev inte bättre av att vi fick syn på en brandbil när vi var alldeles nära målgångsvägen på tvåan. Det var så tyst när vi klev ur bilen alldeles vid utfarten för SS2. Vi mötte två kvinnor som visade sig vara mammor till Stefan Ottosson respektive Sofie Adolfsson. De gav oss det jobbiga beskedet att Stefan och Sofie åkt av vägen efter målgång och landat i ett antal träd. Det blev verkligen sordin på glädjen att få uppleva finalen i SSRC 2014. Det var faktiskt rätt jobbigt att stå där och inte veta mer än att det tagit rätt hårt och att man arbetade med att för säkerhets skull fixera kroppen och därefter få Stefan ut ur bilen. Jag har haft kontakt med Stefan idag och han mår efter omständigheterna väl och inget tyder på några bestående men. Sofie klarade sig med lindriga skador. Orsaken till varför de hamnade där de gjorde, är minst sagt oklar och det är inget jag vill spekulera i. Det får olycksutredningen visa så småningom. Det bästa är att de båda klarade sig med smärre blessyrer och det känns väldigt skönt idag.

Men när vi stod där på grusvägen och dividerade om vi skulle strunta i allsammans och vända hemåt mot Smygehamn istället, kom så småningom tanken på att både Stefan och Sofie nog tyckt det hade varit kul om vi sett resten av gänget komma till målet i finalen. The show must go on! And so it did!!

Det hade varit intressant att få ta del av Tobias Svenssons tid i mål, han fick aldrig någon officiell tid trots att det var han som var sista man som kom till TK:n innan sträckan stoppades. "Jag tror inte att min prestation på SS2 hade räckt till klassseger" menade Tobias efteråt. Därför är det kanske fler än Linus Svensson och Ola Schön som är tacksamma för att SS2 försvann ur resultatlistan.

Att tiderna under säsongen varit jämna bland A-förarna i Grupp är ingen hemlighet och väntan på att Resultatservice.com skulle få ändan ur rallybilen var olidlig. Hur hade förarna som var där när klasskompisen kraschade, klarat sig mentalt? Skulle olyckan påverka prestationen? Ja, vi får väl fundera på det men svart på vitt visade att Tobias Svensson förbättrade sin tid på Korparyd med cirka tre sekunder medan Erik Bergman i stort sett tangerade sin tid. Min tippade trea i ledningen?! Finaler är oberäkneliga!

Vi stod vid målskyltarna på SS4 för att lite symboliskt ta bilder på när Grupp E gick i mål på säsongens allra sista specialsträcka. Mörkret tilltog då klockan hade vandrat mot fem på eftermiddagen och en grå himmel bättrade inte på situationen precis. Hur skulle förarna klara av att se i de allt sämre ljusförhållandena? Hur många hade extraljus? Ryke löste det med en transplantation från servicebussen. Nu blev det på det viset, att även SS4 fick lite diskret försvinna från cupfinalernas historieböcker. Hela Grupp E-gänget tog sig i mål på fyran men när sen VOC kom igång hände det ännu en trist olycka. Och den här vet jag ännu mindre om men så mycket känner jag till att det var trafikskolesponsrade Andreas Persson från Simrishamn med startnummer 15 som beslöt att göra en längre exkursion. Det lär ha rullats ut i skogen på ett av de allra sämsta ställena att rulla på. Ambulans på nytt och här insåg tävlingsledningen att det var kört. Det fick helt enkelt bli två sträckor i SSRC:s finaltävling 2014. När det gäller besättningens tillstånd efter olyckan, då vet jag ännu mindre men ett rykte sa att de var okej.

Det finns inga officiella tider för något ekipage på SS4, men en inofficiell källa, och den kan alltså vara falsk, menar att Tobias Svensson slog Erik Bergman på SS4 med, och håll i er nu - fyran var drygt 1,6 mil lång - med 0,1 sekunder! Det får bli så att vi lägger året 2014 med SSRC till handlingarna som det år det var som allra hetast och jämnast i Grupp E. Tack killar och tjejer för mycket god underhållning!!

Ett stort grattis till Tobias Svensson och hans chef i högerstolen, Henrik Hallberg, för segern i SSRC-finalen. Det var ett högst oväntat resultat dock inte desto mindre glädjande, han är ju Skåning! Visserligen ökades Tobias och Eriks chanser att segra på grund av den trista olyckan, men så är det i vår sport. Jag hade i alla fall inte tippat utgången på detta viset. Hoppas Herr Ingenjör Svensson ursäktar. Erik Bergman med bisittare Per Andersson, bara några få sekunder efter, ska ha stort tack för uppvisningarna under året om hur man kör rally utan onödiga tidsförluster. Det är få som kör så rent utan misstag som Erik Bergman. Man kan tro han har räls han åker på. Ett lika välment grattis till Ola Schön med kartisen Johan Widerberg som man väl får säga fick stolpe in den här

gången som en rättvis kompensation efter så trista stoppet på väg till målet i TV-Svängen.

Och ett stort grattis till alla andra pristagare och alla som bara hade målsättningen att ha kul! Tack till alla tävlingsledare, domare, funktionärer och markägare som fixar så vi får lite spännande helger och massor med motion och frisk (nåja) luft.

Efter allt det här skulle det bli bankett med prisutdelning på Ädelfors Folkhögskola i Holsbybrunn. Det är en historia i sig som jag inte hade tänkt orda något om. Det vet väl alla hur fester är? Men den här festen blev lite annorlunda då jag har fått anledning att tacka ett antal personer för en väldigt fin utmärkelse. Jag har visserligen inte begripet mig på varför, men inte desto mindre otacksamt. Det är nämligen mitt första pris i bilsportsammanhang och det gör mig gruvligt stolt. Tack för att jag fick "Guldpennan"! Tack ska ni ha!

Förra året hotade jag med en epilog efter säsongen 2013 men det blev aldrig någon. Jag gick väl ner på någon slags sparlåga kan man säga. Därför lovar jag inget men ni kan ju alltid kolla in på sidan då och då. Det kan ju tänkas att jag fått en skvätt extra energi nu när det står ett nytt byggprojekt i garaget. Och så har jag fått lite tokiga idéer efter att Thobias Svensson satt griller i huvudet på mig. Nu åker tänkarmössan på! Ha en skön höst och så ses vi kanske redan i snöyran!

Vid Guldpennan...

Dennis Tillgren M 0708 22 93 67 dennis.tillgren@gmail.com

PS.Jag ska komplettera med bilder men det blir nog inte förrän om några dagar, kanske inte tidigare än söndag. Vi ska ägna oss åt det som kallas arbete... DS.